

Фонетика

Фонетика — це розділ науки, який вивчає звуки мови.
В українській мові **38 звуків**: 6 голосних і 32 приголосних.

Звук ми передаємо на письмі в квадратних дужках.
Наприклад, в — це літера, її ми пишемо й бачимо,
[в] — це звук, його ми вимовляємо й чуємо.

Я, Ю, Є - два звуки

- 1) **я**ма - [**й**ама] = 3 б, 4 зв.
- 2) м'**я**ч - [м**й**ач] = 3 б, 4 зв.
- 3) міль**я**рд - [м'іл'**й**ард] = 7 б, 7 зв.
- 4) о**л**я - [ол'**й**а] = 4 б, 5 зв.

Я, Ю, Є - один звук

- п**і**с**ня - [п' і с'н'а] = 5 б, 5 зв.
- о**б**л**и**ч**ч**я - [о б л и ч':а] = 7 б, 6 зв.
- с**е**р**е**д**н**є - [с е р е д н'е] = 7 б, 7 зв.
- я**бл**у**ня - [**й** а б л у н'а] = 6 б, 7 зв.

Завжди два звуки

ї = [й і], їжак - [й і ж а к]

щ = [ш ч], щука - [ш ч у к а]

Дві букви - один звук

дз = [дз], дзвін - [дзв'ін]

дж = [дж], джміль - [джм'іль]

Чергування приголосних

В українській мові можуть чергуватися приголосні звуки.

Звуки, що чергуються	Приклади
[г] $\begin{cases} \text{[ж]} \\ \text{[з']} \end{cases}$	нога $\begin{cases} \text{ніжка} \\ \text{(на) нозі} \end{cases}$
[к] $\begin{cases} \text{[ч]} \\ \text{[ц']} \end{cases}$	рука $\begin{cases} \text{ручка} \\ \text{(в) руці} \end{cases}$
[х] $\begin{cases} \text{[ш]} \\ \text{[с']} \end{cases}$	вухо $\begin{cases} \text{вущко} \\ \text{(у) вусі} \end{cases}$
[д] - [дж] [зд] - [ждж]	ходити - ходжу́ їздити - їжджу́

Префікси

Правопис пре-, при-, прі-

Пре-

Висока міра ознаки (**пре-** = *дуже*): *превеликий* (*дуже великий*), *препоганий* (*дуже поганий*).

Слова, які треба **запам'ятати**: **презирство**, **ревелебний**, **пренепорочний**, **преподобний**, **преосвященний**, **престол**, і похідні.

При –

Дія: *придумати*, *присісти*.

Наближення: *прибережний*, *Придніпров'я*.

Прі- *прірва*, *прізвисько*, *прізвище*.

Префікс **с-** пишемо:

перед **к, п, т, ф, х**

(**ка**фе «**П**тах»):

*с*кинути, *с*питати,

*с*терти, *с*формувати,

*с*хопити

Префікс **з-** пишемо:

перед рештою букв:

*з*цідити, *з*шити,

*з*мішати, *з*сипати

Префікси

роз-, без-, через-

завжди із **з**:

*роз*пускати,

*без*перечний

Лексична помилка

Лексичні помилки бувають кількох видів:

1. Повтор спільнокорених слів (тавтологія).	Добродій — це той, хто робить добрі гарні справи.
2. Неправильне використання паронімів.	У цьому мієті місці потрібно поставити кому. Мій сусід — особина особа дуже весела.
3. Недоречне використання сленгу або просторічних слів.	Завантажте цей файл на ваш комп комп'ютер . Нам нада потрібно про це поговорити.
4. Дублювання значення у двох словах.	Пам'ятний сувенір (сувенір — це щось пам'ятне), молядий юнак (юнак — це молодий чоловік), свій власний досвід (або свій, або власний).
5. Уживання невластивих літературній мові слів.	Думки співпадають збігаються, добавити додати цукор.
6. Уживання слів у невластивому значенні.	Відкривати відчиняти двері, я ражую вважаю , що...
7. Некоректне вживання фразеологізмів.	Ахіллесова нога п'ята .

на протязі години	—	протягом години
самий розумний учень	—	найрозумніший учень
отримати освіту	—	здобути освіту
включити світло	—	увімкнути світло
бувші випускники	—	колишні випускники
вирішити задачу	—	<u>розв'язати задачу</u>
вірна відповідь	—	<u>правильна відповідь</u>
чиста посуда	—	<u>чистий посуд</u>
вибачаюсь	—	<u>вибачте, пробачте</u>
приймати участь	—	<u>брати участь</u>
лишні слова	—	<u>зайві слова</u>
мішає працювати	—	<u>заважає працювати</u>